

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 22 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Gemeente Woerden/ Staatsecretaris van Financiën

(Sprawa C-267/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej — Podatek naliczony — Odliczenie)

(2016/C 314/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gemeente Woerden

Strona pozwana: Staatsecretaris van Financiën

Sentencja

Dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym, w sytuacji gdy podatnik zlecił wzniesienie budynku i sprzedał go po cenie niższej niż koszt jego budowy, podatnikowi temu przysługuje prawo do odliczenia całego podatku od wartości dodanej naliczonego w związku z budową tego budynku a nie wyłącznie częściowego odliczenia tego podatku, w wysokości odpowiadającej częściom tegoż budynku, które jego nabywca przeznacza na działalność gospodarczą. Fakt, że nabywca ten przekazuje osobie trzeciej określoną część tego budynku do nieodpłatnego korzystania nie ma w tym względzie żadnego znaczenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 10.8.2015.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 22 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Harju Maakohus – Estonia) – Irina Nikolajeva/Multi Protect OÜ

(Sprawa C-280/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Znak towarowy Unii Europejskiej — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 9 ust. 3 i art. 102 ust. 1 — Obowiązek wydania przez sąd orzekający w sprawach unijnych znaków towarowych postanowienia zakazującego osobie trzeciej kontynuowania działań stanowiących naruszenie — Nieprzedstawienie żądania mającego na celu uzyskanie takiego postanowienia — Pojęcie „szczególnych powodów” niewydania takiego zakazu — Pojęcie „odpowiedniego odszkodowania” w odniesieniu do działań podjętych po opublikowaniu zgłoszenia unijnego znaku towarowego, a przed opublikowaniem rejestracji takiego znaku]

(2016/C 314/09)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Harju Maakohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Irina Nikolajeva

Strona pozwana: Multi Protect OÜ

Sentencja

- 1) Artykuł 102 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on temu, by na podstawie pewnych zasad prawa krajowego w zakresie postępowania sąd orzekający w sprawach unijnych znaków towarowych powstrzymał się od wydania postanowienia zakazującego osobie trzeciej kontynuowania działań stanowiących naruszenie z tego względu, że właściciel danego znaku towarowego nie przedstawił przed sądem żądania o takiej treści.
- 2) Artykuł 9 ust. 3 zdanie drugie rozporządzenia nr 207/2009 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on możliwości dochodzenia przez właściciela unijnego znaku towarowego odszkodowania w odniesieniu do działań podjętych przez osobę trzecią przed opublikowaniem zgłoszenia znaku towarowego. W odniesieniu do działań osoby trzeciej podjętych po opublikowaniu zgłoszenia znaku towarowego, ale przed opublikowaniem jego rejestracji, znajdujące się w tym przepisie pojęcie „odpowiedniego odszkodowania” obejmuje zwrot korzyści rzeczywiście uzyskanych przez osoby trzecie w wyniku używania tego znaku towarowego we wspomnianym okresie. Natomiast z zakresu pojęcia „odpowiedniego odszkodowania” wykluczone jest naprawienie szkody o szerszym zakresie, którą właściciel wspomnianego znaku towarowego mógł ponieść, w tym – w odpowiednim przypadku – zadośćuczynienie za krzywdę.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 10.8.2015.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 22 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf – Niemcy) – Thomas Philipps GmbH & Co. KG/Grüne Welle Vertriebs GmbH

(Sprawa C-419/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Własność intelektualna — Wzory wspólnotowe — Rozporządzenie (WE) nr 6/2002 — Artykuły 32 i 33 — Licencja — Rejestr wzorów wspólnotowych — Prawo licencjodawcy do występowania z powództwem o stwierdzenie naruszenia pomimo braku wpisu licencji do rejestru — Prawo licencjodawcy do występowania z powództwem o stwierdzenie naruszenia w celu uzyskania naprawienia własnej szkody]

(2016/C 314/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Thomas Philipps GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Grüne Welle Vertriebs GmbH

Sentencja

- 1) Artykuł 33 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych należy interpretować w ten sposób, że licencjodawca może dochodzić roszczeń wynikających z naruszenia prawa do zarejestrowanego wzoru wspólnotowego stanowiącego przedmiot licencji, choć licencja ta nie została wpisana do rejestru wzorów wspólnotowych.
- 2) Artykuł 32 ust. 3 rozporządzenia nr 6/2002 należy interpretować w ten sposób, że licencjodawca może w ramach wszczętego przez siebie zgodnie z tym przepisem postępowania dotyczącego naruszenia wzoru wspólnotowego domagać się naprawienia szkody, którą sam poniósł.

⁽¹⁾ Dz.U. C 346 z 19.10.2015.